

parvula quippe tunc erat cum
 in aeternitate procedens uerbum
 in seipsum non poterat; Unde
 nunc illa dicitur. soror nos-
 tra parvula est & libera non ha-
 bet; sc̄a aeclesia priusquam pro-
 fuerit in clementia iustitiae
 infirmi & quibusque auditoribus
 p̄bere non potuit ubera p̄dicati-
 onis. Adulta uero aeclesia dicitur
 quando uerbam copulato sc̄o
 repleta sp̄u p̄dicationis minis-
 terium in filiorum conceptione
 foetetur quos exortando par-
 turit conuertendo parit.
 sc̄a aeclesia postquam morte
 ac resurrectionem dñi ascen-
 sionemque describit. Clamat
 ei prophetaico plena sp̄u. fuge
 dilecte mi fuge. ac si diceret &
 tu qui ex carne comprehensibilis
 factus es ex diuinitate tuam
 intelligentiam nostris sensus exce-
 de & ante ipse nobis incomphen-
 sibilis p̄mane. **XXII. DE PRO-**
SPERIS UEL ADUER-
SIS HUIUS MUNDI

SCIURRIGIUM SIBI
 suppetere prospera
 huius mundi conspiciunt
 pauca suspitione turbantur
 Timent enim ne hic laborum suorum
 fructus recipiant. Timent ne quod
 diuina iustitia latens in eis uul-
 nus aspiciat & exterioribus eos
 muneribus comulat ab intem-
 pellat. Cum tacti electi uiri
 cogitant quia ne bona agunt
 nisi ut solido placeant nec
 in ipsa affluentia sua prosperi-
 tatis exultant. Quibus quidem
 de prosperis occulta contra se
 iudicia motuunt. sed tamen eade
 prospera quia se ab intima inten-
 tione p̄pediunt. & referunt;
 & moleste p̄sentis uitae blandi-
 menta tolerant. Quia p̄haec
 se utcumque retardare interno
 desiderio non ignoratur.
 Plus in hoc mundo honor quam
 despectio occupat. & magis pro-
 speritatis sublimitas quam ne-
 cessitas aduersitas grauat.
 Phanc namque nonnumquam
 cum homo exterius p̄mitur ad